

**Vincent***Don McLean*

Starry starry night  
paint your palette blue and grey  
look out on a summer's day  
with eyes that know the darkness in my soul.  
Shadows on the hills  
sketch the trees and the daffodils  
catch the breeze and the winter chills  
in colors on the snowy linen land.

Now I understand  
what you tried to say to me  
how you suffered for your sanity  
how you tried to set them free.  
They would not listen  
they did not know how  
perhaps they'll listen now.

Starry starry night  
flaming flo'rs that brightly blaze  
swirling clouds in violet haze  
reflect in Vincent's eyes of China blue.  
Colors changing hue  
morning fields of amber grain  
weathered faces lined in pain  
are soothed beneath the artist's loving hand.

Now I understand  
what you tried to say to me  
how you suffered for your sanity  
how you tried to set them free.  
They would not listen  
they did not know how  
perhaps they'll listen now.

For they could not love you  
but still your love was true  
and when no hope was left in sight  
on that starry starry night.  
You took your life  
as lovers often do  
But I could have told you  
Vincent  
this world was never  
meant for one  
as beautiful as you.

**Vincent***Don McLean*

Šedomodrý stín  
štetce kreslí hvězdou zář  
letní výhně zrádnou tvář  
co láká duši zpátky k věčným tmám  
Kopce drží stráž  
vánek dýchá na skici  
vůně trav a narcisy  
v tom kraji snů jež obepíná rám

Já teď náhle znám  
co jsi toužil nám všem dát  
svou žízeň v duši žhavé volání  
na plátně v malbách zanechat  
a o nich lidem marně zkoušel říct  
Jednou pochopí snad víc

Šedomodrý stín  
květy s krásou pálivou  
dálí nebe mraky jdou  
v té modři jako Vincent v očích má  
Barva barvu zná  
jantar polí zrajících  
vrásky stáří na lících  
tu v tazích štetce hladí malíř sám

Já teď náhle znám  
co jsi toužil nám všem dát  
svou žízeň v duši žhavé volání  
na plátně v malbách zanechat  
a o nich lidem marně zkoušel říct  
Jednou pochopí snad víc

A přes krev a bláto  
jsi život svůj měl rád  
Když pak zlé noci temný klín  
skryl tě v šedomodrý stín  
mít žáru tvého záblesk  
bych si přál  
Vzdávám chválu  
jménu Vincent  
tvá láska na tvých plátnech  
s námi stále  
trvá dál

Starry starry night  
portraits hung in empty halls  
frameless heads on nameless walls  
with eyes that watch the world and can't  
forget.

Like the stranger that you've met  
the ragged men in ragged clothes  
the silver thorn of bloody rose  
lie crushed and broken  
on the virgin snow.

And now I think I know  
what you tried to say to me  
how you suffered for your sanity  
and how you tried to set them free.  
They would not listen  
they're not list'ning still  
perhaps they never will.

Šedomodrý stín  
tváře hledí staré tu  
z bezejmenných portrétů  
a jejich oči cosi mluví k nám  
Šel jak tulák světem sám  
svět mu nepřál vůbec nic  
jenom lány slunečnic  
než polámal je sních  
a spálil mráz

Ted' už chápu snáz  
co jsi toužil nám všem dát  
svou žízeň v duši žhavé volání  
na plátně v malbách zanechat  
Oni však nepochopí neví jak  
ani zítra ani pak

<https://www.youtube.com/watch?v=oxHnRfhDmrk>